

QÜESTIONARI A... David Jiménez i Cot, poeta

“La ignorància em treu de polleguera”

Al jove poeta de Sant Celoni li agradaria viure a dintre seu

Sant Celoni

Tres cançons per posar a l'MP3.

Clar de lluna, de Beethoven; *Shot in the dark* d'Ozzy Osbourne i *Un tros de fang*, de Mishima. Tinc diferents registres.

Una pel·lícula.

La vida es bella, de R. Benigni.

Un llibre.

El naixement de la tragèdia, de Friedrich Nietzsche.

Un restaurant de la comarca.

Can Fabes. Santamaria fou un cuiner únic a qui li devem el mestratge i la innovació d'una cuina catalana immillorable.

Li agrada cuinar?

Sí. La meua especialitat són els ous farcits gratinats amb beixamel.

Un plat.

Melós de vedella al forn amb panses i fruits secs.

Una beguda.

El vi. M'agraden els bons vins i, sobretot els de la Terra Alta. Ei! Que si em conviden a una cervesa, tampoc m'ho penso dos cops!

On ha passat les últimes vacances.

A Benifallet, al Baix Ebre.

Té previst fer algun viatge?

Enguany, la crisi ens censeix força les butxaques. Em quedaré més aviat per terres catalanes.

Un lloc o un racó on perdre's de la comarca, que no sigui el Montseny.

Conec molt bé els boscos de Montnegre, com els d'Olzinelles. Quan no és temporada de caça, m'encanta perdre-m'hi fins a l'horabaixa.

I de Catalunya?

La serra de Cardó. Faig el mateix que a Olzinelles.

I del món?

M'agrada esvanir-me en ciutats com Londres o Amsterdam, i colar-me pels diferents barris suburbials. Em quedo embadalit de les coses que veig.

On no portaria mai ningú?

A la meua pròpia tomba.

Amb quin alcalde de la comarca se n'aniria a sopar?

Amb el de Sant Celoni, Joan Castaño. És una persona culta, emprenedora, i molt agradable que sempre ha mostrat admiració per la meua obra.

Última obra de teatre que ha vist. On?

Fa molt que no vaig al teatre. L'última va ser *El mètode Grönholm*, el 2007, al Poliorama.

Què és l'últim que ha fet, anar al cinema o llogar una pel·lícula de vídeo o DVD?

Al cinema.

Quina pel·lícula era?

Entre notes musicals i lletres

EL 9 NOU

David Jiménez i Cot (Sant Celoni, 1987), amb estudis de primer cicle de Filologia Clàssica, està estudiant Filologia Catalana. També ha estudiat solfeig, cant coral guitarra acústica i elèctrica. De molt jove va tocar en conjunts de diferents estils musicals. Ha publicat l'assaig *Com escriure poesia: Els mecanismes de la poètica i la seva comprensió figurativa* (2006) i els llibres de poemes

Rellotge de sorra, que va guanyar el Premi Òmnium Cultural de Granollers, i *L'escata i el vers*, premi Benet Ribas de poesia dels Premis Recull 2011 de Blanes. Com a narrador ha guanyat el Premi Ciutat Sant Andreu de la Barca i ara té en procés de publicació la novel·la infantil *El país d'Orellaendins*. També ha traduït diferents llibres del català al castellà, i ara prepara l'edició completa de les obres poètiques de Panyella i Balcells, i Calvo i Guardiola.

Intocable.

Un programa o sèrie de TV.

Ànima.

I de la ràdio?

La competència, a RAC 1.

Un lloc per viure.

A dintre meu. I no faig conya. És molt enriquidor. Estic segur que molta gent que hi visqués veuria les coses amb uns altres ulls, amb moltes perspectives... Els que em coneixen bé ja saben el que vull dir. Geogràficament? A Londres.

Coneix algun grup de música de la comarca?

Molts. Vull destacar un grup que ja comença a fer-se ressò i que es diu Apart. Són bons!

Ha votat en les últimes eleccions? A qui?

I tant! La CUP.

L'últim regal que li han fet?

El que em fan cada dia abans d'anar a dormir: saber del cert que tinc uns grans amics que em donen suport en el que faig i es preocupen per mi. En el meu cas no és un tòpic elogiar els amics, creu-me.

A quina hora acostuma a llevar-se al matí?

A les 8.

És partidari de les migdiades?

En el meu cas no. S'acaben allargant fins a l'hora de sopar.

A quin cantó del llit dorm?

El meu llit és individual.

Segons la llei de la relativitat, si existís un altre cantó del llit, el cantó oposat seria un forat negre en el buit. Per tant, si volgués dormir a l'altre cantó suposat del llit, és molt probable que acabés precipitat al terra de l'habitació.

Quin fons d'escriptori té a l'ordinador?

Un llop i una serp que es miren. Són dos animals molt

abundants a la meua poesia i tenen un significat molt especial.

Esculli una paraula que li agradi (pel so, significat...).

Il·lúrgia, que vol dir *lluna* en basc.

L'última vegada que ha anat a missa?

Quan vaig plegar de l'escola de monges. Sóc agnòstic (no ateu). No he tornat a anar més a missa.

Un projecte immediat.

Deixar de fumar. Sempre és immediat, i sovint repetitiu.

Un insult.

El silenci. De vegades val més que un insult.

Una floreta.

Si et mires més el mirall t'adonaries quant de radiant i bonica és la lluna plena. Que no ho entens encara? El teu mirall, la teua imatge... són allí dalt. Ho veus?

Una olor.

La de la gardènia.

Un ritual diari.

Tinc una finestra encarada al Montseny i es veu perfectament. Sempre que m'aixeco pujo la persiana i el contemplo una estona.

Una mania.

Maníac ho sóc molt. Però la meua debilitat és passejar pels cementiris. És una cosa que em tranquil·litza i ho aprofito per reflexionar.

Un personatge històric

Com a filòleg i escriptor, Pompeu Fabra.

Qui li agradaria ser?

El meu altre jo, sempre ens tenim enveja l'un de l'altre.

Un hobby.

Estudiar autodidàcticament disciplines com la medicina, la física, la microbiologia.

Un lema.

Em sobra meu a final de sou.

Què el treu de polleguera?

La ignorància. I també el 1004, que truca a totes hores.

Què canviaria del seu cos?

Ho canviaria tot.

Una expressió molt usada.

Voleu fer el favor de callar!, tal com va dir el molt honorable senyor Pujol.

Per què o per qui diria una mentida?

Només diria una mentida per penedir-me'n més tard.

Què li fa riure? I plorar?

Em fan riure les situacions més doloroses. En canvi, ploro per coses que fan riure.

El seu pitjor malson?

Des de petit: que m'apunyalen.

Què té a la tauleta de nit?

Una cosa bona: un llibre que sempre m'acompanya. Una de dolenta: el despertador.